

Gorski list

Uvodna riječ

Dragi čitatelji, nadam se da ste preživjeli prazničko ludilo i da se uspješno asimilirate nazad u društvo. Svima Vam od srca želim godinu dana mira i pozitive, druženja, planinarenja i zabave te svu sreću u radu. Kažu da nova godina ne može početi bolje nego čitanjem Gorskega lista. Uzmite 20 minuta za sebe, pročitajte kako nam je bilo u Beogradu i na Kleku, što se jelo i pilo te što su naši članovi doma gledali, slušali i radili. L.B.

49. KST maskenbal

Ako ste mislili da je naša Brucka nešto, odite zadnju subotu prije Nove godine u Beograd i vidite čega još ima na svijetu (tj. u galaksiji budući da je to ove godine bila tema). Recept za savršen provod je sljedeći: prvo pogledaš koja je tema ovogodišnjeg Maskenbala i onda s ekipom, partnerom ili sam/a malo brainstormaš ideje koje ti padnu na pamet. Ovisno o osobnoj ambiciji se odlučiš za neku od njih i pokušaš je realizirati prije nego kreneš na put. Možda kostim stigneš dovršiti u autu jer se slučajno dogodi da ne razmišljaš previše i zapneš u gužvi na granici dok se cijeli Balkan pokušava vratiti kući za praznike. Nakon tih 9-10 sati vožnje i još dvije rakije kad se napokon pridružiš ostalim KSET-ovcima, koji su pametno krenuli 2 dana prije, si u savršenom stanju za krenuti na zabavu. Red za ulaz je zaista dugačak,

a i treba biti jer je ekipa iz KST-a rasprodala cijeli Maskenbal. Naposljetku shvatiš da postoji ulaz za popis pa se malo proguraš pored svih tih ljudi koji su si stvarno dali truda za osmislići kostim i upadneš u nevjerojatnu zgradu Elektrotehničkog fakulteta; piše na internetu da je završena 1931. i izgrađena u stilu klasicizma tj. akademizma. E, onda diraš po predavaonama tražeći vajb koji ti paše - 'oćeš osamdesete, devedesete, etno, čagicu - izgubi se po hodnicima i stubištima kao po Hogwartsu (ili nemoj jer imaju letak na kojem je plan svih stageova i prostorija) i istraži neki dio galaksije. I to je to, sigurno ćeš naći nešto što ti se sviđa, bio to koncert ili samo promatranje svega kao meni. Ali stvarno, ekipa iz KST-a se baš, baš potrudi oko uredenja Fakulteta jer sve dekoracije rade tijednima unaprijed, RUČNO, a taj trud reciprociraju i posjetitelji svojim kostimima. Moji favoriti su dva lika odjevena kao njujorški twin toweri, s malim svjetlećim oblacima dima i zabijenim avionima, te gold diggers - curke sa zlatnim rudarskim šljemovima i oblijepljene novčanicama od 20€. Dok čekamo pogodnu situaciju za dragu nam brucku, možda stignemo poviriti još koji ovakav event po Europi, a kolegama iz KST-a skidamo kapu i javljamo da se rado opet vraćamo! D.F.

Nova na Kleku

Auh. 31.12. je počeo kao i svaki dan - kava i rakija u 6 ujutro. Pive po putu do birtije, pive u birtiji. Kiša pada, kiša pada, mutna voda teče. Mića vadi pištolj prvi put. Uz pomoć pjesme došli smo u dom. Val i kulinarška ekipa kuhaju chilli con carne. Nakon 3 sata gemitarenja i kartanja je pao mrak. S mrakom je došao i konjak. Mića vadi pištolj drugi put. "Vrata raja su otvorena" više Lovro dok toči rundu. Val izlazi i govorи "posljednja večera je spremna!". posluga kao u menzi, hrana kao u bogova. Nakon objeda je spojen mikrofon, kreću karaoke, karte se spremaju. Ušli smo u novu sferu realnosti. Udara kafanska muzika, Blaž baca vanzemaljske plesne pokrete i dere se "kralježnica je stvar prošlosti!". Krenuo svirat Bebek. Lakros se spušta iz nebesa, nazdravlja sa svima. Iz wc-a (i nekih ljudi) krenuli izlazit demoni. Mića vadi pištolj treći put. Dragan više "Ko će kavu?", odlazi u kuhinju. Nestrpljivost se uvukla u neke ljude pa su počeli šmrkat kavu. Ponoć jeee, nikog nema koga znaam. Vatromet puca iznad Ogulina, ljubav se širi među ljudima. Ušli smo u kuću, Matej lupi šakom o stol i drekne "E sad krećemo pit!". Odjednom je došlo jutro. Budim se na klupi, leđa otpadaju. Dva limuna mi metni" kaže Mudri dok pijemo kavu i smisljamo kako ćemo dole. "Ma samo nogu za nogom i pazi na klizanje", mudro reče Doria. Nakon laganog spusta, došli smo kod Lovre i najeli se sarme. Bilo pravo dobro. I.S.

Chilli con carne

Ili ti ga čili s mesom jelo je porijeklom iz Texasa inspirirano Meksičkom kuhinjom. Već na spomen glavnih sastojaka znate da ovo jelo doslovno dere guzove. Vrhunski recept s kojim uz male troškove možete nahraniti veliku skupinu ljudi. Naime najveći trošak jest toalet papir.

Sastojci (za 25 ljudi koji cijelu večer piju):

- Češnjak x2 (glavice ne češnja!!)
- Ljubičasti luk x2 kg
- Kombinovano mljeveno meso x3 kg
- Velika konzerva crvenoga graha x 4
- Crvena paprika x 8
- Chilli paprika 1-2 po volji kuvara
- Litra crnog vina
- 8 konzerva pelata ili cijeli koncentrat od rajčice
- 4 velike konzerve kukuruza
- svinjska mast
- začini: papar, sol, slatka crvena paprika, korijander, kim, peršin, lovor

Priprema:

1) Nađite 3-4 nadobudne pijandure, objasnite im kako se sjecka luk, češnjak i paprika te ih ostavite pri svom poslu. Odigrajte tri partije trešete, popijte dvi čaše vina i dok se vratite u kuhinju sve će biti spremno za krenuti.

2) Nađite najveći lonac koji postoji u kuhinji te ga stavite na jaku vatru. U njega dodajte 6 velikih žlica masti i sačekajte da se otopi. Naravno nemojte pritom ostati suhog grla, čaša vina uvijek mora biti nadohvat ruci. Kad se mast otopila, u teču dodajte sjeckani ljubičasti luk i povremeno miješajte dok se luk sasvim rastopi u masti i počne lagano gorjeti. Onda dodajte nasjeckani češnjak.

3) E sad kreće bauštela, trebat će vam još minimalno dva pomoćnika jer na ovu količinu vam obećajem da će vam se ruka umoriti. Kad česan pusti svoje miomirise ubacujete meso i lagano ga kuhačom mrvite da se raspadne na što manje komadiće. Dok jedan miješa drugi dodaje sol, papar i papriku (OPREZ

sa soli), treći toči čaše i piće. Kada se prva osoba umori mijenjate se i tako sve dok meso ne poprimi boju.

4) Sad je vrijeme da degustirate crno vino koje ste pripremili za kuhanje, napravite krug s ljudima koji su pomogli miješati meso i svako uzme jedan guc, kada se svi slože da je vino ispravno ostatak vina se ulijeva u teču s mesom. Ovim načinom određuje se savršena količina vina za jelo. Dok vino isparava vrijeme je za još jednu partiju trešete, uz čašu vina naravno.

5) Kada vino ispari dodajete ostatak sastojaka, prvo paprika, pa kukuruz, pa pelate ili koncentrat od rajčice i na kraju grah. Bitno je da grah ide zadnji kako ga ne bi puno miješali da se ne raspadne. Kuhanje se nastavlja na lagano vatru sve dok paprika ne omekša, a za to vrijeme već će se skupit gladna ekipa pa ćete imati s kime da divanite u kuhinji

6) Na kraju najbitniji dio, začinjavanje. Prvo treba začine otvoriti, najbolje da pozovete nekoga trjeznijega je će inače riskirati da si odsječete pola prsta (govorim iz iskustva). Kada su začini spremni zovete majstora Buljetu (ako već nije u kuhinji) i dadete mu da preuzme. Čovjek začinjava kao manjak, da ga ne poznam rekao bi da puši kao Turčin. Ali to je to, ostavite teču da odleži 5-10 min i možete početi usluživati već nervoznu rulju koja stoji na vratima kuhinje. Dobar tek! V.D.

Studentski vremeplov 3: Za kime zdjela zvoni?

U posljednjem dijelu ove (nenadane) trilogije prisjetit ću se najčudnovatijeg studenta FER-a tijekom moga studiranja. Ako ostavimo po strani razne stresore i promotrimo zgradu Fakulteta samo kao prostor, mogli bi zaključiti da se radi o vrlo nemametljivom, možda i ugodnom prostoru. Ljeti relativno svjež, a zimi topao, uglavnom vrlo tih, s mnogo udobnih sjedišta (ili ležišta, za kreativne). Neka slična razmišljanja vjerovatno je imao i jedan vitki prugasti mladi mačak koji se udomio u zgradi Fakulteta. Naravno, jedan mačak prilično iskače iz redovne scenografije FER-a, pa je počeo dobivati hranu, vodu i zagrljaje od studenata i zaposlenika FER-a. Njemu nije promaklo da je FER javni fakultet, pa je, osim po hodnicima, počeo i zalaziti na predavanja, ako bi vrata bila otvorena. Za samo par tjedana, tih i mazni mačak postao je mezimac Fakulteta: dobio je ime Mali Ivica, Instagram profil i novinske natpise. Tih zimskih dana, ako biste se prošetali zgradom FER-a, imali ste dobru šansu da ga vidite kako počiva na onoj toploj klupčici (koja skriva radnjatore) uz prozore predvorja. Zaista, neko vrijeme činilo se da ova simpatična priča nema negativaca: Mali Ivica uveselio je sve, i doista nikome nije zasmetao. Međutim, suvremenim grad je za životinju (pogotovo malu) prije svega jedno opasno mjesto. Mali Ivica vjerovatno je, kao mladi mačak, imao

široke horizonte koji su se prostirali i s one strane velikih prometnica. Jedna takva avantura stajala ga je devetog života na Ulici grada Vukovara. Tog 19. veljače 2019., napustio nas je slično kako je i došao: nenadano i bez pozdrava. Od tih nekoliko tjedana, koliko je živio na Fakultetu i u njegovoj okolini, ostalo je tek nekoliko fotografija i sjećanja nas koji smo ga upoznali. Ja sam ga vido samo jednom, u prolazu iza prodajnih aparata u predvorju. Netko je rekao da je *život one damned thing after another*. U toj kolotečini ne zaboravimo imati otvorena srca prema svim drugim Malim Ivicama (ljudi ili ne, nije bitno!) koje nam život donese. V.C.

Recenzija filma

Dragi planinari, jeste li vi cijeli svoj identitet zasnovali na jednom usponu na planinu? E, pa niste u tolikoj mjeri kao protagonist filma Batman Begins. Žene žele biti s njim, a muškarci žele biti on - ovog legendarnog DC-ovog junaka, koji je također jedini njihov junak vrijedan spomena, utjelovljuje nitko drugi nego Michelangelov David - Christian Bale. Bruce Wayne ponese cvjet na planinu i biva transformiran u junaka, kako uobičajeno prozovemo druge planinare koji ponesu biljke na izlet. Nakon uvoda u kojem se upoznajemo s njegovom tragičnom prošlošću i nakon što se nažalost spustimo s planine, vraćamo se mračnom, lagano CGI-anom Gothamu, leglu droge i kriminala, baš kako zamišljam Split.

Kao svakog modernog heroja, Brucea isprva bacaju, šamaraju, udaraju. Nakon što ga je sustav u Gothamu ponovno razočarao, on uspostavlja svoj alternativni sustav pravde. Bruce je sposoban, ipak je otišao na planinu s Liamom Neesonom (Ra's Al Ghul) umjesto na faks. Zanimljivo mi je i što u jedno 10 minuta filma on dizajnira cijeli svoj kostim i opremu - je li na toj planini bio završio i TTF?

Bruceova supermoć je njegov novac i prijateljstvo s Alfredom, najsimpatičnjim batlerom iz filma ikad. Unatoč Alfredovom šarmu, vrhunac filma mi je ipak Cillian Murphy (Scarecrow). Postoji li film u kojem njegove jagodične kosti ne zasjene ostatak radnje?

Bruce se u filmu osim protiv kriminalaca poput Scarecowa, bori i protiv policije. Skrivanje pod maskom koja naglašava njegovu čeljust usamljen je posao, no, Batman se skoro spandža s Rachel na kraju filma, jer ona je ipak jedini ženski lik u filmu. Ostale žene u Gothamu se ili skrivaju od kriminalaca doma jer ne mogu same na ulicu ili im kuhaju poriluk, ili što god drugo čudovišta jedu.

Svakako je nemoguće ne preporučiti prvi u nizu Nolanovih Batmana, osim ako ne birate između ovog filma i The Dark Knight, ali tamo nema planine, a ionako možete pogledati oba. Mračan, zabavan, pun izvrsnih glumaca i priče motivirane jednim planinarenjem - ovaj film savršen je za gledati umjesto da izlazite po ovom groznom vremenu.

Ostavit ću Vas sa slavnom rečenicom iz filma, s obzirom na to da Vam možda zatreba zimi na planini:

"Why do we fall Bruce? So that we can learn to pick ourselves up." S.S.

Kolinje u Rupi

Poli nas kad se ča dela doma, u temu sudjeluje (skoro) cela familija. Bilo da se gre po drva, sadi ili pobira kumpir, slavi Mikulja - svi gledamo delat i pomoć koliko moremo. Ali vjerojatno najveća familijarna aktivnost u leti bude između Božića i Noviga leta, kada je kolinje. Pripreme počnu par dan prej - brusiju se noži, miču se auti z garaže i montiraju se mize i lojtre na kimi meso visi, gre se do susedi po kištu i zvona. Na dan kolinja se kreće ujutro. Tako negderi oko 8 pridu teta, barba i kujine zas Reke, naš rod z

Rupe i klasična ekipa starejih Rupljani i susedi. Najprej se popije rakijica, dve ili dec vina uz klasične usporedbe prasci nekad i danas i slične priče. Onda se gre po prviga prasca. Svaki zna svoje delo - jedan drži za njušku, jedan za rep, dva za ušesa ki se onda prehitiju na zadnje noge i jedan ki obavi najbitnije delo. U detalje tega nećemo. Prvi zadatak onda je znet dlake. Prasac se zdigne u kištu kadi ga se posuje zas kalafoniju i prelije zas teplu vodu. Onda se zas zvonimi ili dašćicami stržu dlake. Paralelno mu se znamu parklji i prasac je spravan za obesit. Obesi ga se za zadnje noge, aš su te tetive dovoljno jake da moru držat svih skoro 200 kil kolko je težak. Kad je prvi gotov vreme je za još jenu rakiju. Jetrica i bekarsku praticu od prviga prasca zame nona i počne prpravljat marendu dok se mi bavimo z drugim prascon. Kad oba dva prasca visiju vreme je za marendu, i to najbolju marendu u leti. Friška jetrica i pratica zas kumpiron neč je najbolje ča človik more provat. Kad se pomarenda, uz priče naših starejih, malo se počine i onda je vreme za poć prasca zbekarit. Tu glavnu riječ ima nono, a zadnja leta se je i moj brat jako dobro navadiu. Odvajaju se svi kusi i nesu na mize u garažu. U međuvremenu se i kušći sakiga prasca nese na analizu na trihinelu u veterinarsku stanicu. Do popodne pridu nalazi i kad znamo da je z meson se u redi kreće par dan najlepšiga obiteljskoga druženja. Saki dan se krene od ujutro, a onaj ki dela pride kad fine. Obreževaju se pršuti, čistiju čeva, znimaju kožice, režu se ocvirki, delaju se klabase i salame, pancete i njuške se devaju solit itd. Mi mlaji zezamo nonu, mamu i tetu, stareji povedaju o svemu i svačemu, malo se i popije, a u pozadini nas zabavlja Radio Istra. Za 2, 3 dana sve to bude gotovo i sve ča ostane je det sve sušit i dimit i čekat da se fine solit. I normalno, to se onda i pojist. M.E.

Cajka mjeseca

Štovani uživatelji najdražih nam zelenih stranica, prošla je nova godina i što sad? Ostavljeni smo na milost i nemilost siječanjskog duhoklonuća koje nije časilo časka da nam se pojavi na kazanu. Tmurni oblaci obuzeli su nam dane najduljeg mjeseca u godini, a ni nastava na faksu nije puno dalje. Vrijeme je, stoga, da se odupremo tom sivilu i tužnosti s jednom vrckavom pjesmom s Grandova novogodišnjeg veselja 2011. godine, pod imenom Rado bi te mi... Glavni likovi su tri udvarača (Ćira, Steva i Darko), a udvaraju se nikome drugome nego, prije svega jednoj velikoj dami i pjevačici, a tek onda notornoj antivakserici: Radmili Radi Manojlović. Radina ljepota vidljiva je i kratkovidnim i dalekovidnim upravo kao što ni našim udvaračima nije prošla nezapaženo. Oni joj tepaju: „ti si pravo čudo prirode“, „svakom u društvu ti si zanosna“, čak ne skrivaju namjere da ju isprose. Međutim, Radi takvo što nije ni na kraj pameti, s obzirom na to da je puno premlada za udaju. Može s njima plesati, pjevati, ali vjenčanje joj je tek daleka fantazija za koju nije niti približno spremna. Pored ovog jednostavnog teksta, ritam i melodija svakako ne odskaču i ulijevaju poletnošću i životnom energijom, iako nam naši udvarači bivaju odbijeni, pa makar i na ovako lijep i mekan način. Ako ste se našli u tom općeživotnom žalu, upalite sva svjetla u sobi (pa i veliko svjetlo) i odvrnite ovu pjesmicu na najjače i pokažite životu tko je ovdje šef i tko je jači. Sretna Nova godina želi vam vaš ČBA! M.B.

Šahovski zadatak

Bijeli je na potezu i matira u 2 poteza.

Rješenje prošlog broja

2	3	1	6	5	4	7	9	8
5	6	4	9	8	7	1	3	2
8	9	7	3	2	1	4	6	5
9	7	8	4	1	2	3	5	6
6	5	3	7	9	8	2	4	1
1	4	2	5	6	3	8	7	9
7	8	9	1	3	5	6	2	4
3	1	5	2	4	6	9	8	7
4	2	6	8	7	9	5	1	3

	1		4			9	7	8
5		6	7	9	8			2
8	7	9		3		6	4	5
			5	8	9	4	2	
1	2	4		5		7	8	9
9		7			1		3	
	6			8	7		5	
3	5		6	2		8		7
9		5			2	6	4	

Vic

Ide škarnicl ulicom, sretne dvije vrećice koje mu kažu:

„Vidiš onaj cekar? Prebit će te“.

Škarnicl se prepadne.

„Pa kako to znate?“

„A šuška se“. I.S.

Pijandura mjeseca

Pijandura:

Planinar:

Dragi čitatelju, sretna ti Nova godina! Ovaj mjesec ćeš si sigurno puno toga zadati i točno znam da si već slažeš to-do liste. Realno, dosta naporan posao. Stresan. Možda želiš naučiti heklati ili kositi travu. Iako su to sve pohvalne vještine, imam jedan bolji prijedlog za tebe. Ovaj mjesec TI budi Pijandura mjeseca. Ne mislim, dakako, nužno na alkoholnu konzumaciju. To ti već ide od ruke. Ovaj mjesec, popni se na planinu! U dahni svjež zrak i usudi se biti bez signala. Idi protiv svoje prirode i suoči se sa strahom, odaberi brdo i osvoji ga! Ili pak upali HPS kartu i odvedi nas na nezaboravan izlet na koji si oduvijek htio ići. Pokaži nam obronke svoga rodnog kraja i provedi nas putevima svoje mladosti. Probudi u sebi skrivenog vodu i avanturista. Ono što ti garantiramo su dobro društvo, ruksake pune raznoraznog goriva i titulu planinara tjedna. Za bilo kakva pitanja, javi se šefu Mikiju. Do sljedećeg izleta! G.G.V.

Narodna mudrost

„Piše i na plotu vešmašina pa ne pere“.

Vladimir Lenjin, vjerojatno

Planinarska sekacija KSET-a

pijandure.kset

make love, not war